

Bilaga 2 till kommunfullmäktiges protokoll 2005-11-21 § 4

Svar på interpellation (nr 35) från Anders Hellström (m) om majoritetens renhållningspolitik.

I en interpellation har Anders Hellström (m) ställt följande frågor till mig angående majoritetens renhållningspolitik.

1. Hur avser borgarrådet säkerställa att alla som inte kan sköta sin sopsortering verkligen får hjälp av någon granne?
2. På vilket sätt anser borgarrådet att dagens renhållningspolitik kommer bidra till att folk börjar prata med varandra mer än vad de gör idag?
3. Hur tänker ni i den rödgröna majoriteten utforma er politik vad det gäller invånare som kanske vill sitta i sitt lilla hus och vara arg och dessutom råkar sakna någon granne att vända sig till?
4. Hur ser borgarrådet på kommunens ansvar för att leverera en rimlig servicenivå till medborgare som har betalat sina skatter och avgifter?
5. Hur anser borgarrådet att den ökade kostnaden för utsortering av matavfall ska finansieras?

Som svar vill jag anföra följande:

1. Att ta hem varor t ex i form av mat från affären tillhör de sysslor de allra flesta människor ägnar sig åt ofta, ja i princip dagligen. Detta kräver både tid och en viss möda. Har man tagit hem någonting som ligger i en förpackning, vilket onödigt mycket kan tyckas göra, borde det vara lika självklart att man också får ägna en viss tid och möda åt att sortera förpackningen där den hör hemma. Källsortering och en god avfallshantering kan nog utan att man överdriver sägas vara en av mänsklighetens ödesfrågor i takt med en ökande konsumtion. Vi behöver värna om jorden ändliga resurser och vi vill knappast dränkas i sopberg. Personer som av olika anledningar inte själva klarar av att ta hem de varor de behöver får på olika sätt idag hjälp med detta. De bör på liknande sätt få hjälp med sina förpackningar.
2. Politik brukar alltid bidra till att folk diskuterar med varandra. Kanske är det inte främst renhållningspolitiken i sig som bidrar till större mänsklig kontakt. Men en ledstjärna för mej i mitt politiska arbete har alltid varit strävan efter ett mänskligare samhälle, där människor känner sig mindre ensamma och där det är naturligt att man hjälper varandra. Mänskliga relationer ska inte ersättas av tjänster på en marknad eller av att det offentliga tar över i allt större utsträckning.

3. Självklart får var och sitta i sitt lilla hus och vara arg om det är det man vill. Ilska kan ibland vara en konstruktiv drivkraft. Den politik som miljöpartiet företräder vill ge alla medborgare större möjligheter att delta i debatten, påverka samhället och de politiska besluten, t ex genom större direktdemokrati, öppna politiska möten och folkomröstningar. Vi är inte rädda för debatt! Men om man sitter i sitt lilla hus utan någon endaste granne som kan hjälpa till att lösa vardagliga problem då tycker jag det är sorgligt. Jag tycker att politik också ska kunna medverka till att stärka människors nätverk.
4. Kommunen har ansvar för att leverera en rimlig servicenivå till medborgare som har betalat sina skatter och avgifter. Det ansvaret tar vi också idag och vi lever upp till det.
5. Stadens kostnader för insamling av avfall finansieras genom taxorna. Stockholms avfallstaxa ligger idag på en helt rimlig nivå och lägre än i många andra kommuner. Taxan ska vara styrande så att den som sorterar och lämnar mindre del av sitt avfall till förbränning får lägre taxa. Det biologiska avfallet kan användas för biogas. Därmed kommer det också att ge intäkter som minskar behovet av att ta ut taxa. Mindre avfall till förbränning leder också till minskade behandlingskostnader vid Högdalenverket vilket också påverkar taxan positivt.

Stockholm 051011

Miljö- och konsumentborgarrådet

Viviann Gunnarsson